

Sygn. akt III U 356/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Anna Kicman

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Maziarczyk - Kotwica

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2015 r. w Przemyślu

na rozprawie

sprawy J. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o emeryturę

na skutek odwołania J. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 31 marca 2015 r., **znak:** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy J. K. (1) prawo do emerytury, począwszy od 1 marca 2015 r.

Sygn. akt III U 356/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 29 czerwca 2015 r.

Decyzją z dnia 31 marca 2015 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy J. K. (1) prawa do emerytury, jak również doliczenia okresów składkowych i nieskładkowych do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W podstawie prawnej decyzji powołano przepis art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.).

W uzasadnieniu wskazano, że ponieważ wnioskodawca nie przedłożył nowych dowodów powodujących zmianę decyzji z dnia 17 października 2014 r., a te które wnioskodawca przedstawił znajdują się już w jego aktach emerytalnych, brak jest podstaw prawnych do zmiany decyzji. Jednocześnie poinformowano, że okres zatrudnienia z (...) Spółdzielni Pracy w P. oraz (...)M. wnioskodawca ma zaliczony do stażu pracy do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył w dniu 14 kwietnia 2015 r. wnioskodawca J. K. (1).

Na uzasadnienie swojego stanowiska podał, że pracował na wysokości jako blacharz. Wskazał, że wszystkie dokumenty w sprawie zostały złożone w ZUS, a na potwierdzenie charakteru zatrudnienia powołał się na zeznania świadków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu wskazano, że spornym w sprawie jest brak co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych na dzień 1 stycznia 1999 r., w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Wnioskodawca udowodnił 24 lata, 9 miesięcy i 13 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz nie udowodnił żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych. Wnioskodawca spełnił warunek wieku w dniu(...) r. osiągnął 60 lat, nie przystąpił do OFE. Wskazano, że ZUS uwzględnił do stażu ogółem wszystkie dowodzone przez wnioskodawcę okresy, przy czym wnioskodawca przedłożył obecnie świadectwo pracy wystawione przez pracodawcę 14 stycznia 1992 r., z którego wynika, że od 1 sierpnia 1970 r. do 31 grudnia 1990 r. był zatrudniony w (...) Spółdzielni Pracy Usługowo- (...) na stanowisku blacharza i cieśli, przy czym od 1 sierpnia 1970 r. do 31 lipca 1973 r. wnioskodawca przyuczał się do zawodu blacharza w zakładzie prywatnym, tj. w Zakładzie (...). W zakresie tego okresu zatrudnienia w aktach zalegają również dokumenty, z których wynika, że w okresie od 1 sierpnia 1970 r. do 31 lipca 1973 r. wnioskodawca był ubezpieczony jako uczeń na podstawie umowy, a płatnikiem był P. K.. Informacja ta pochodzi z danych ZUS, przy czym potwierdzono ją w zaświadczeniu wydanym 5 lipca 2001 r., w którym potwierdzono okresy ubezpieczenia przed 31 grudnia 1998 r. Ponadto w aktach sprawy zalega świadectwo pracy wystawione przez Prezesa Zarządu (...) Spółdzielni Pracy Usługowo- (...), z którego wynika, że wnioskodawca był zatrudniony w tejże Spółdzielni dopiero od 8 marca 1975 r. do 31 grudnia 1990 r. Dodatkowo wnioskodawca przedłożył kopię legitymacji ubezpieczeniowej, w której brak jest wpisów poświadczających okresy zatrudnienia przed 1999 r., przy czym w rubrykach dotyczących poświadczenia zatrudnienia widnieją wpisy dokonywane w latach 1971-1974 przez Zakład (...) w D.. Z zaświadczenia wystawionego przez ZUS w dniu 5 lipca 2001 r. wynika, że w zakładzie (...) wnioskodawca pracował do 31 lipca 1973 r., przy czym wpis z 1974 r. jest poprawiany (prawdopodobnie rok 73 poprawiono na 74). Kolejne poświadczenie dokonuje już Spółdzielnia Pracy, przy czym pierwszy czyni 7 czerwca 1975 r. Uwzględniając te dokumenty ZUS nie dał wiary, że wnioskodawca był zatrudniony w (...) Spółdzielni Pracy również w okresie od 1 sierpnia 1973 r. do 7 marca 1975 r. Przechowawca dokumentacji, tj. Archiwum Państwowe w P. stwierdził, że w przechowywanych aktach Spółdzielni nie odnaleziono wpisu na nazwisko wnioskodawcy. Ponadto wnioskodawca zatrudnienia w szczególnych warunkach dowodzi za pomocą ogólnego świadectwa pracy z 14 stycznia 1992 r., przy czym w dokumencie tym brak jest wszystkich elementów, które przesądzają o zaliczeniu danej pracy do zatrudnienia w szczególnych warunkach – brak charakteru pracy i stanowiska zgodnego z przepisami prawa, brak informacji o tym, czy praca wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Okres zatrudnienia od 8 marca 1975 r. do 31 grudnia 1990 r. w (...) Spółdzielni Pracy, czyli uwzględniony do stażu ogółem wynosi 15 lat, 9 miesięcy i 24 dni. Ponadto zaś wskazano, że okres pracy od 19 czerwca 1996 r. do 19 kwietnia 1997 r., na który wnioskodawca przedłożył świadectwo pracy wraz z wnioskiem z 12 marca 2015 r., został już uwzględniony do stażu pracy ogółem.

Sąd Okręgowy w Przemysłu ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. K. (2), ur. (...), w dniu 12 marca 2015 r. złożył wniosek o emeryturę, oświadczając w nim, że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Do wniosku dołączył: świadectwo pracy z dnia 14 stycznia 1992 r. wystawione przez (...) Spółdzielnię Pracy Usługowo- (...) w P., z którego wynika, że wnioskodawca był zatrudniony w tej Spółdzielni Oddziale w D. w okresie od 1 sierpnia 1970 r. do 31 grudnia 1990 r., jako uczeń przyuczający się do zawodu blacharza w Zakładzie (...) w D. – kierownik zakładu (...) – zakład prywatny w okresie od 1 sierpnia 1970 r. do 31 lipca 1973 r., a następnie na stanowisku blacharz, cieśla; świadectwo pracy z dnia 25 kwietnia 1997 r. wystawione przez E.- (...) Sp. z o.o. w M., z którego wynika, że wnioskodawca był zatrudniony na budowie eksportowej w Rosji w Dyrekcji Zespołu (...) w okresie od 19 czerwca 1996 r. do 19 kwietnia 1997 r., w wymiarze pełnego etatu na stanowisku blacharza-dekarza; oświadczenie wnioskodawcy, w którym zwrócił się o zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od 1 sierpnia 1973 r. do 31 grudnia 1990 r. w (...) w P. na stanowisku blacharza, cieśli na podstawie ogólnego świadectwa pracy z dnia 14 stycznia 1992 r.; kserokopię legitymacji ubezpieczeniowej.

W aktach organu rentowego zalega również: świadectwo pracy z dnia 31 grudnia 1990 r. wystawione przez (...) Spółdzielnię Pracy Usługowo- (...) w P., z którego wynika, że wnioskodawca był zatrudniony w tej Spółdzielni Oddziale w D. w okresie od 8 marca 1975 r. do 31 grudnia 1990 r. na stanowisku blacharza przemysłowego; świadectwo pracy z dnia 13 maja 1991 r. wystawione przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe (...) Sp. z o.o. w D., z którego wynika, że wnioskodawca był zatrudniony w tym przedsiębiorstwie od 1 stycznia 1991 r. do 13 maja 1991 r., w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku blacharza przemysłowego.

Zaskarżoną decyzją z dnia 31 marca 2015 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy J. K. (1) prawa do emerytury, jak również doliczenia okresów składkowych i nieskładkowych do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie całości zgromadzonej dokumentacji przyjął, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał 24 lata, 9 miesięcy i 13 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz nie wykazał 15 lat zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Organ rentowy uznał za udowodnione okresy: od 1 sierpnia 1970 r. do 31 lipca 1973 r., od 8 marca 1975 r. do 31 grudnia 1990 r., a następnie od 1 stycznia 1991 r. do 13 maja 1991 r.

Dowód – akta emerytalne wnioskodawcy:

- wniosek o emeryturę z dnia 12.03.2015 r.,
- świadectwa pracy,
- oświadczenie wnioskodawcy,
- kserokopia legitymacji ubezpieczeniowej,
- decyzja ZUS z dnia 17.10.2014 r. i z dnia 31.03.2015 r.,
- raport ustalenia uprawnień do świadczenia

Ponadto Sąd ustalił, że wnioskodawca J. K. (1) praktyczną naukę zawodu – w zawodzie blacharza – pobierał od 1 sierpnia 1970 r. w zakładzie blacharskim P. K., a ukończył ją z dniem 31 lipca 1973 r. Do pracy w tym zakładzie pracy został skierowany przez Cech (...) w B., gdzie był zarejestrowany jako uczeń.

Po zakończeniu nauki wnioskodawca nadal od dnia 1 sierpnia 1973 r. kontynuował zatrudnienie w zakładzie blacharskim u P. K.. Pracę świadczył codziennie, w pełnym wymiarze czasu pracy. Za wykonaną pracę pobierał wynagrodzenie. Po zakończeniu zatrudnienia wnioskodawca nie otrzymał świadectwa pracy od tego pracodawcy.

Z dniem 16 marca 1974 r. wnioskodawca rozpoczął pracę w Zakładzie (...) w D.. Z okresu tego zatrudnienia zachowały się listy płac, z których wynika, że wnioskodawca otrzymał wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia w miesiącach marzec i kwiecień.

Z kolei z dniem 8 marca 1975 r. wnioskodawca został zatrudniony w (...) Spółdzielni Pracy Usługowo- (...) w P. Oddział w D. na stanowisku blacharza – blacharza przemysłowego. Do jego obowiązków należało krycie dachów dla ludności, ale też dla różnych zakładów pracy, m.in. Zakładów (...) w Ż.. Praca odbywała się również w okresie zimowym. W razie surowej zimy zdarzało się, że musiał pracować na warsztacie, czyniąc przygotowania niezbędne do krycia dachów, m.in. rynny do dachów.

W tym charakterze pracował aż do końca zatrudnienia w tej Spółdzielni, a więc do 31 grudnia 1990 r.

Wnioskodawca pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Następnie w okresie od 1 stycznia 1991 r. do 13 maja 1991 r. wnioskodawca pracował na stanowisku blacharza przemysłowego w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowym (...) Spółce z o.o. w D. u J. S., który przejął Spółdzielnię (...) wraz z pracownikami.

Dowód:

- dokumentacja zawarta w aktach osobowych wnioskodawcy nadesłane przez J. S., w których zalega dokumentacja dotycząca zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Spółdzielni Pracy Usługowo- (...) w P.,
- zaświadczenie Zakładu (...) w D. z dnia 18.02.2015 r., angaż z dnia 16.03.1974 r., listy płac za marzec i kwiecień 1974 r. – k. 17-20,
- zeznania świadka J. K. (3),
- zeznania świadka J. P.,
- zeznania świadka P. K.,
- zeznania świadka S. W.,
- przesłuchanie wnioskodawcy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach emerytalnych wnioskodawcy, w aktach osobowych wnioskodawcy oraz w ramach prowadzonego w sprawie sądowego postępowania dowodowego, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a ponadto ich wiarygodność nie została obalona przez żadną ze stron.

Wskazać należy, iż w aktach osobowych znajdujących się u J. S. zalega zaświadczenie z dnia 10 sierpnia 1990 r., z którego wynika, że wnioskodawca kontynuował zatrudnienie po ukończeniu okresu pobierania nauki zawodu. Ponadto Sąd ustalił, że z dniem 16 marca 1974 r. wnioskodawca rozpoczął pracę w Zakładzie (...) w D.. Na tę okoliczność bowiem w trakcie postępowania został przedłożony przez wnioskodawcę angaż, z którego wynika, że od 16 marca 1974 r. wnioskodawca podjął pracę w tym zakładzie pracy. Brak jest dokumentu potwierdzającego, z jaką datą ustało zatrudnienie w tym zakładzie, jak również dokumentów potwierdzających, że zakład opłacał za wnioskodawcę składki oraz do kiedy. Niezależnie od tego z przedłożonych przez wnioskodawcę list płac wynika natomiast, że na pewno pracował on w Zakładzie (...) w D. w marcu i kwietniu 1974 r., kiedy to otrzymał wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania przesłuchanych w sprawie świadków oraz wnioskodawcy J. K. (1), jako logiczne, spójne, wzajemnie się uzupełniające.

Z uwagi na znaczny upływ czasu świadkowie P. K. i S. W. nie pamiętali dokładnie, w jakim okresie wnioskodawca pracował w zakładzie blacharskim u P. K., ale z całą pewnością zaświadczyli, że tam był zatrudniony po okresie pobierania praktycznej nauki zawodu. Natomiast okresy tego zatrudnienia, przy uwzględnieniu okresu praktycznej nauki zawodu, Sąd ustalił na podstawie analizy zgromadzonej w sprawie dokumentacji, w szczególności zalegającej w aktach osobowych wnioskodawcy nadesłanych przez J. S., w których znajduje się dokumentacja dotycząca zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Spółdzielni Pracy Usługowo- (...) w P..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków J. K. (3) i J. P. oraz wnioskodawcy co do zatrudnienia w (...) Spółdzielni Pracy Usługowo- (...) w P. Oddział w D., jako logicznym, spójnym, wzajemnie się uzupełniającym. Okresy zatrudnienia w tym zakładzie pracy wynikają z przedłożonej dokumentacji. W angażach zalegających w aktach osobowych stanowisko zajmowane przez wnioskodawcę określano jako blacharz, blacharz przemysłowy. Z zeznań świadków oraz wnioskodawcy wynika natomiast jednoznacznie charakter zatrudnienia, rodzaje powierzonych wnioskodawcy obowiązków w spornym okresie zatrudnienia w tej Spółdzielni.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy J. K. (1) należy uznać za uzasadnione.

Na podstawie art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U.

z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego

w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2 art. 184).

Zgodnie z art. 32 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa

w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3.

Przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się: okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (art. 32 ust. 1a pkt 1).

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości

dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (art. 32 ust. 2).

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (ust. 4 art. 32).

Przepisy dotychczasowe to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.

w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43

ze zm.) - pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach określonych w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeśli osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Ponadto według § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych

w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach

lub w szczególnym charakterze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W myśl § 3 powołanego rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia.

Bezspornym jest, iż wnioskodawca w dniu 1 marca 2014 r. ukończył 60 lat, a we wniosku o emeryturę zawarł oświadczenie, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Istotą sporu w niniejszej sprawie była natomiast kwestia ustalenia, czy wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. posiada wymagany co najmniej 25-letni okres zatrudnienia, a ponadto czy posiada co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie zgromadzonej dokumentacji przyjął, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał 24 lata, 9 miesięcy i 13 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz nie wykazał 15 lat zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Organ rentowy uznał za udowodnione m.in. okresy: od 1 sierpnia 1970 r. do 31 lipca 1973 r., od 8 marca 1975 r. do 31 grudnia 1990 r., a następnie od 1 stycznia 1991 r. do 13 maja 1991 r.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że wnioskodawca po zakończeniu w dniu 31 lipca 1973 r. praktycznej nauki zawodu w zakładzie blacharskim P. K., nadal tam pracował, już jako pracownik. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że P. K. nie opłacał za wnioskodawcę składek na ubezpieczenie społeczne, albo też nie zachowały się dokumenty, które świadczyłyby o tym, że takie składki były prawidłowo opłacane, brak jest takich dokumentów w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych i u P. K.. Natomiast w aktach osobowych zalegających u J. S. widnieje zaświadczenie z dnia 10 sierpnia 1990 r., z którego wynika, że wnioskodawca kontynuował zatrudnienie u P. K. po ukończeniu okresu pobierania nauki zawodu.

W rezultacie Sąd przyjął, że wnioskodawca pracował u P. K. od 1 sierpnia 1973 r. do marca 1974 r., a więc do momentu, kiedy rozpoczął starania o podjęcie pracy w Zakładzie (...) w D.. W trakcie prowadzonego w sprawie postępowania dowodowego został przedłożony przez wnioskodawcę angaż, z którego wynika, że od 16 marca 1974 r. wnioskodawca podjął pracę w Zakładzie (...) w D.. Brak jest dokumentu potwierdzającego, z jaką datą ustalo zatrudnienie w tym zakładzie pracy, brak też dokumentów potwierdzających, że zakład opłacał za wnioskodawcę składki i do kiedy. Wówczas jednak zakłady pracy rozliczały się z ZUS bezimiennie i nie można ustalić, za jakiego pracownika składki były opłacone, co z kolei pozwoliłoby ustalić, do kiedy dany pracownik był zatrudniony. Niezależnie od tego z przedłożonych przez wnioskodawcę list płac wynika, że na pewno pracował on w marcu i kwietniu 1974 r. w Zakładzie (...) w D..

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że zatrudnienie w zakładzie blacharskim u P. K. i następnie w Zakładzie (...) w D. łącznie przekraczały okres 2 miesięcy i 17 dni, brakujących wnioskodawcy do 25-letniego stażu zatrudnienia, co w konsekwencji pozwala przyjąć, że do dnia 1 stycznia 1999 r. wnioskodawca legitymuje się co najmniej 25-letnim stażem ubezpieczeniowym.

Ponadto przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że wnioskodawca był zatrudniony w warunkach szczególnych w (...) Spółdzielni Pracy Usługowo- (...) w P. Oddział w D. od 8 marca 1975 r. do 31 grudnia 1990 r., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku blacharza – blacharza przemysłowego.

Stanowisko zajmowane przez wnioskodawcę wymienione zostało w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) w wykazie A, dziale V – „W budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych”, poz. 9 – „Prace dekarские”, a ponadto w załączniku nr 1 uchwały nr 80 Zarządu Centralnego Związku (...) z dnia 30 czerwca 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości pracy w wykazie A, dziale V, poz. 9, pkt 1 – „blacharz budowlany”.

Podkreślenia wymaga również, iż w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowadniane wszelkimi dowodami przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, w tym również zeznaniami świadków i stron.

W postępowaniu wszczętym odwołaniem od decyzji organu rentowego Sąd kieruje się regułami dowodzenia określonymi w art. 227-309 k.p.c., zwłaszcza że w przepisach regulujących postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (art. 477⁸ i nast. k.p.c.) nie ma jakichkolwiek odrębności lub ograniczeń. Przeciwnie, art. 473 § 1 k.p.c. stanowi,

że w sprawach z tego zakresu nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu ze świadków i z przesłuchania stron, co oznacza,

że fakty, od których uzależnione jest prawo do emerytury i renty

oraz wysokość tych świadczeń, mogą być wykazywane wszelkimi środkami dowodowymi, w tym także zeznaniami świadków i stron.

Z poczynionych wyżej ustaleń wynika, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

W rezultacie przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że wnioskodawca spełnił wszystkie przesłanki niezbędne do przyznania mu prawa do emerytury w świetle wyżej powołanych przepisów.

Zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z FUS, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca,

w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

W niniejszej sprawie wnioskodawca wszystkie przesłanki do nabycia świadczenia spełnił od dnia 1 marca 2015 r., a więc od pierwszego dnia miesiąca, w którym został zgłoszony wniosek o emeryturę.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

w związku z powołanymi wyżej przepisami prawa orzeczono, jak w sentencji wyroku.